

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 56.

Ottende Session.

21de Møde.

Onsdagen den 7de Januar.

(Fortf.)

H. M. Petersen: Dersom jeg ikke misforstod den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen), yttrede han i Slutningen af sit sidste Foredrag, at den heromhandlede Paragraph ikke gjælder om Indsiddere, men kun om Huusmænd; det er vist en Misforstaaelse, thi Paragraphen begynder med at tale om Overdragelse af Brug af Huse eller Boliger, og det kan dog vel ikke nægtes, at en enkelt Stue, selv om den er nok saa lille, maa kunne kaldes en Bolig, naar en Familie boer deri. Dette bestyrkes ogsaa ved den næste Paragraph, som siger, at nærværende Anordning gjælder saavel for Huusmænd som for Indsiddere. Selv om nu Forordningen kun havde gjældt for Huusmænd, kunde jeg dog ikke have stemt for det foreliggende Forslag, men naar Indsiddere komme med, kan jeg endnu meget mindre gjøre det; thi der er paa Landet en Mængde Enker og eenlige Folk, der ere Indsiddere, og det vilde dog være ganske besynderligt at flytte Forpligtelsen til Contractens Oprettelse over paa disse Menneffer. Jeg kan ikke forstaae, hvorledes man i 1857 kan ville forværre den Tilstand, som man i 1848 ansaae for at være rigtig og billig for disse, jeg havde nær sagt dengang forsvarsløse Menneffer. Jeg maa derfor i fuldeste Maal være enig med dem, der ville stemme mod dette Lovforslag; men i een Ting er jeg dog fuldkommen enig med den ærede Rigsdags-

mand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, og det er deri, at dersom Forholdet var aldeles frigivet, dersom det aldeles stod til begge Parter selv, enten de vilde oprette Contract eller ikke, saa vilde det tjene til at styrke Betydningen af og Tillsiden til det mundtlige Ord; det kan altsaa være rigtigt, men vil man have Contract, saa er det efter mine Begreber aldeles unaturligt at paalægge Leieren at sørge for, at den bliver til; thi dette maa jo ligesaavel være i Eierens som i Leierens Interesse.

Alberti: Naar man her fremkommer med et Forslag om Forandring i Forordningen af 27de Mai 1848, troer jeg, vi fremfor Alt skulle erindre, at denne Forordning var saagodtsom den første Regjeringsforanstaltning, der udgik fra en folkelig Regjering. Det var i denne Forordning, at der fra den Regjering, der bragte en folkelig Retning frem i Danmark, kom et Svar paa de Klager over Huusmændenes Undertrykkelse og Forarmelse, der havde bedækket Stændernes Borde i 10 Aar, uden at det havde været muligt at bringe vore aristokratiske Stænderforsamlinger til at tage den fortrykte Huusmands Skjebne i deres Hænder. Det var i Forordningen af 27de Mai 1848, at Marsministeriet nedlagde Bestemmelser, som jeg troer ingen folkelig Forsamling uden efter den nøieste Overveelse skal forsøge paa at forandre. Hvad er det, som man siger her om Forordningen af 1848? Man siger, den indeholder Straffebestemmelsen for ikke at opfylde dens Bud, der ere farlige, men hvor er Bevistet blevet af? Min ærede Sidemand (L. C. Larsen), der har talt for Lovforslaget, er en Mand, som kjender vor